

יעקב ביטון הלחם יש לו נוצות עכשיו

1992

ראש השנה השבעה ההיא
בכל חדר והרהור – מזוה
במטבח עצמו שממת הלב צית הבשר
(בחויז רנסנס חלדות זהב המרזבים)
ונחירי הפריץ הגיחו לחים מהטרקלין
הלומי ברתולין
עד כאן רשומי הנפש

בחויז אותה רומנטיקה קלוייה:
אסדה של דם
נהר ערוה מפכה
געית הכנור
ותמיד לשונות הצליחה

להוק הסתם ברחובות
ודמדומי אשתקד החורים נסוכים על דק צואר השעה
בלהט השמן השדוד זכרונותיה
תמיד הקרן מספר על הבראשית בנאמנות אינקן
זו צלילות הצער
עכשו האנקול זורח בשמינו
ועליו מהבילה לשון הקרח
בהמת ימים פסוקה
גרונה נפער אל השמים המלואים מאז שחר הדברים את המונים
במוץ המנין השפוד.

*

סֵיס זָקֵן הָיִיתִי
הַדְרָכִים כְּלֵן נִשְׁתַּנּוּ מִכְבֵּר —
כֶּךְ לְבִי!

חֲלוּמֵי הוּא הַמְפָרִישׁ פְּרֶסֶה
אֵין זָכַר לְזִבְחַת הָעֵרֹוֹת
וְרַעַמַת כְּתָבִי — מִסְפּוֹא!

נִשְׁאַרְהָ לִי אֶהְבַּת הַבְּרוּאִים
כִּמָּה הִיא קֶשֶׁה

*

הַכּוֹבֵעַ רִיק
אֵיפֹה הָרֹאשׁ מִתְאַבֵּךְ עֲכָשׁוּ?
אֵיזָה דָשׁוֹן פְּלֵאֵי נִפְקָח מִמֶּנּוּ וְגוֹהֵר בַּחֹלוֹת,
מִפְצִיעַ אֶל פְּרֵי אַחֵר?
הָאֵב אֵינְנִי
הֶסֶב נִכְחַד
מָה שְׁחַתוּם בְּזִמְן דֵּינוּ מוּמָר לְנִצָּח
וְצִפִּית הָאֲבִיוֹנִים לְרִקִיעַ חֲדָשׁ
גֶּשֶׁם הַתְּבוּאָה לְגֵרוֹנוֹת
זֶה אוֹתוֹ מִצּוֹר נוֹשֵׁן —
הַחֲלוּם.

ריח הגווייה

בְּנֹדָאֵי נִזְכָּר הַכֹּל אַחֲרַת
דְּיוֹקֵן שְׁטוּף אֹר וְזֶהב מִסְגֶּרֶת
אֲךְ הַשְּׁעָה הַעֲקָבָה רוֹחֲנוּ הַנְּקוּבָה
וְהַבְּשָׁר
הַסְרִיחוּ בַּמִּפְתָּן בְּעֹז הַפֶּגֶר
וְחִלְיֹת הַשְּׂרָד וְהַמִּפְגָּן
שֶׁפֶת הַשְּׁנֵהָב וְהַפֶּשֶׁתָּן
לֹא הוֹעִילוּ בְּמָאוֹם
נִבְלְעוּ בְּזוֹ עֲרוֹת הַתְּכֵלֶת
רַק הַנְּחִירִים הֵם עֲדוֹת מְכַרְעַת
סִדְקֵי אֶמֶת

וַיֵּד כְּבֶרֶת אֶרֶשֶׁת
תְּשֻׁמִּיט וְתַעֲטֹר מֵהִימִים וְדַבְרֵיהֶם
גְּרוֹנוֹת שְׁמוּטֵי מוֹרֶשֶׁת
יִרְנְנוּ הַמְּגוֹן נוֹהֵם
אֲךְ כְּכָר יְדוּעַ כִּי דַק הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁטוּפָה
בַּחֲרָדָה וּמוֹץ הַסֶּתֶם
בוֹדָה לְקוֹרוֹתֶיהָ
גְּלִימָה טְרוּפָה
וְרֵשֶׁת תָּם

כִּן נִזְכָּרֶת גַּם גּוֹיָה
בְּאַצִּילוֹת הַמְדָמָה
הַנְּטוּעָה בְּכֹל כְּלָיָה

שירה אחרונה

הִלָּחֵם יְיָ לֹוּ נִוְצוֹת עֲכָשׁוּ
וְהוּא דוֹאָה מְעַלִּינוּ כְּבָרְבוֹר

וּבְחִלּוּמֵי אֲרַחֵף שָׁחֹר
מֵעַל יַם חֲטִיִּם
לְעֵי אַפּוֹף בְּזִלָּת
וְאֵין זֶרַע אֶחָד בְּכִיסֵּי.